

Reiz sensenos laikos, tāltālā zemē dzīvoja tauta, kas kā visas citas tautas sirga ar visvisādām kaitēm. Bet atšķirībā no kaimiņu tautām, šiem cilvēkiem vajadzēja ne tikai maksāt bargu naudu par zālēm, bet arī lūgties, lai viņiem nozīmē ārstēšanu. Cilvēki raudāja un lūdās, un draudēja, ka miršot, ja dižvīri, kas valdīja šai zemē, neatbalstīs tautu – nedos zāles lētāk, nenozīmēs ārstēšanu.

Tā nu kādā tumšā rudens dienā dižvīri satikās, lai apspriestu, ko darīt – lai vilks paēdis un kaza dzīva jebšu, ko darīt, jo naudas zutnis, cik liels ir, tik ir, un tautu arī vajag, jo kurš tad strādās un pelnīs naudu, ko likt zutnī.

Veselības dižvīrs teica:

“Mēs esam par veselību, bet budžets 2013. gadam tomēr nav bezgalīgi liels, tas nobeigs daudzus cilvēkus, kas slimo. Mēs nevaram runāt par ārstējamo pacientu skaita palielināšanu un kompensējamo zāļu sistēmas paplašināšanu. Mēs pat nevaram runāt par to, lai savlaicīgi uzsāktu ārstēšanu. Jā, protams, mums ir Pasaules Veselības organizācijas rekomendācijas, vadlīnijas, un kas tālāk? A nekas!”

Finanšu dižvīrs gudroja:

“Katram jau šūpulī ir ielikts viņa darbs. Ir tikai jāvēro zīmes un tām jāseko. Nevajag lauzties pa svešām durvīm, kad jums nemaz nav palīdzības. Tas nav vajadzīgs. Nav vajadzīgs lauzties finanšu ministrijas durvīs, lai prasītu palielināt finansējumu ārstēšanai, jo šīs durvis ir svešas un aiz tām nav palīdzības. Veselības dižvīram vajadzētu savu naudiņu lietderīgāk izmantot.”

Koalīcijas dižvīrs bija optimistisks:

“Nākamajā gadā Latvijā būs viens no zemākajiem budžeta deficītiem Eiropas Savienībā – tas būs izaugsmes budžets un labklājības uzlabošanas budžets.”

Veselības dižvīrs bija norūpējies:

“Apcērpot veselības aprūpes budžetu, pazemināja latīņu - rādītājus, kurus sasniedzot jāsāk pacientu ārstēšana. Lai arī dižķibeles pārvarēta, HIV pacientiem tā turpinās - latīņu atpakaļ neatcēlām.”

Koalīcijas dižvīrs paziņoja:

“Protams, mēs, valdošā koalīcija, atbalstījām šo budžetu, vienlaikus atbalstot mirstību, atbalstot arī izmisuma paaugstināšanu. Mēs svinīgi aplaudējām un šī skaņa bija skaļāka nekā pacientu balsis un lūgumi palīdzēt. Mēs taču varam arī tālāk tēlot, ka viss ir labi. Dzīve ir teātris un katram šeit ir sava loma un mēs, tie, kas ir svarīgākie aktieri un aktrises, nolēmām būt pret cilvēkiem!”

Farmācijas dižvīrs priecīgs sīta plauksts:

“Mēs šai zemē esam monopolisti C hepatīta un HIV, un vēža ārstēšanā, kas ļauj mums uzturēt bezkaunīgas cenas medikamentiem jau aptuveni 10 gadus un nav pat vērts runāt par to, cik mums tāda situācija ir izdevīga.”

Veselības dižvīrs drusku uztraucās:

“Nav svarīgi, ka bez atbilstošas un laicīgi sāktas ārstēšanas cilvēki ir pakļauti lielām veselības problēmām. Tas viss nav svarīgi, jo vajadzīgā finansējuma 2013. gadā nebūs.”

Farmācijas dižvīrs nezaudēja optimismu:

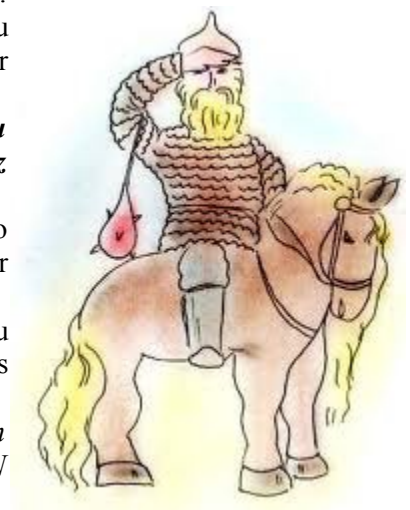
“Medikamenti maksā tūkstošiem latu - valsts taču kaut cik kompensē! Medikamenti, protams, sagādā materiālas problēmas cilvēkiem. Bet tas taču ir business, kur svarīgākais ir nauda. Nauda ir svarīga ikvienam. Vai tiešām ir vērts teikt vēl kaut ko?”

Finanšu dižvīrs, kurš bija padzirdējis par tautas izdoto aizkapa naudu (par ko bija ļoti priecīgs, jo tā jūtami papildināja naudas zutni), nemaz neko daudz neuztraucās:

“Katram slimniekam vajadzētu pašam meklēt naudu ārstēšanai un, ja ar to nepietiks, izmantot aizkapa naudu. Ar to vismaz varēs norēķināties par veselības aprūpes pakalpojumiem pēc nāves.”

Šī doma visiem dižvīriem varen patika. Viņi draudzīgi apēda vīrusainu aknu, uzdzēra inficētas asinis, noslauca lūpas pacientu pieraudātajos kabatslakatos un šķīrās kā draugi.

Tauta? Tauta palika ar to pašu, kas viņiem jau bija - ar neko un solījumiem par labāku dzīvi tad, kad NAUDAS ZUTNIS PIENEMSIES SPĒKĀ UN VARENĪBĀ.

Pasaku sacerēja Biedrība "Apvienība HIV.LV"

Biedrības mājaslapa www.apvienibahiv.lv

Valsts nostāja budžeta sadalījumā: "Gribi dzīvot, maksā pats!"

Biedrība "Apvienība HIV.LV" rīko protesta akciju "Gribi dzīvot, maksā pats!" 2012. gada 21. novembrī, no plkst 12:00 līdz 12:30 pie Veselības ministrijas (Brīvības ielā 72, Rīgā), lai pievērstu sabiedrības uzmanību pieņemtajam valsts bužeta sadalījumam, kas neparedz palielinājumu kompensējamo medikamentu apmaksai turpmākos trīs gados.

Kompensējamo zāļu apmaksai plānotais finansējums 2013. gadam salīdzinājumā ar pieejamajiem finanšu līdzekļiem 2012. gadā nav palielināts, kā arī Saeimā pieņemtais likums „Par vidēja termiņa budžeta ietvaru 2013. - 2015. gadam” neparedz finansējuma palielinājumu kompensējamām zālēm 2014. un 2015. gadā.

“Veselības ministrija atzīst, ka pacientu skaits turpmākos trīs gados palielināsies. Ko valsts ierēdņi domā darīt ar arvien pieaugošo pacientu skaitu, kam nepieciešamas kompensējamās zāles?” vaicā biedrības “Apvienība HIV.LV” valdes priekšsēdētājs A. Molokovskis.

Biedrība “Apvienība HIV.LV” bija vairākkārt paudusi savu nostāju par nepieciešamību palielināt kompensācijas apmēru zāļu iegādei C hepatīta pacientiem un paplašināt to HIV pacientu loku, kuriem būtu nepieciešams uzsākt ārstēšanu pēc pasaulē pieņemtiem standartiem.

Veselības ministrijas Valsts sekretārs R. Muciņš vēstulē “Apvienībai HIV.LV” pauž viedokli, ka: “Zāļu kompensācija pacientiem, tajā skaitā antiretrovirālā terapija HIV/AIDS infekcijas pacientiem, tiek nodrošināta, sabalansējot atsevišķu indivīdu un visas sabiedrības intereses saņemt zāļu iegādes izdevumu kompensāciju.”

A. Molokovskim šī atbilde bija šokējoša: “Kā Veselības ministrija plāno izvērtēt, kas konkrētajos gadījumos izrādīsies svarīgāks - indivīds vai sabiedrība? Varbūt godīgāk būtu pasludināt – gribi dzīvot, maksā pats!”

Biedrība “Apvienība HIV.LV” iestājas par adekvātas dzīves kvalitātes nodrošināšanu visām pacientu grupām. Redzot valdošo politiku nostāju veselības aprūpes jautājumos, biedrība ir izdevusi Aizkapa naudu un tai jāklūst par kauna traipu valsts politikai veselības aprūpē.

